

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline v konaní pred samosudkyňou JUDr. Erikou Čanádyovou v obchodnoprávnej veci navrhovateľa P., s.r.o. so sídlom K. XXXX/XX, XXX XX O., M. O., IČO: XXX XX XXX, Česká republika, v zastúpení JUDr. J. J., advokát so sídlom D. T. XX, XXX XX H.-M., Česká republika proti odporcovi J. B. – B. T., s miestom podnikania Ch. ul. XXX, XXX XX Č., IČO: XX XXX XXX o návrhu na zaplatenie 48 581,- Kč s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

Návrh **z a m i e t a .**

Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo 17. 2. 1998, ktorý bol doručený 8. 3. 1998 na Okresný súd v Čadci, domáhal na odporcovi zaplatenia 48 581,- Kč spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 15% z čiastky 48 581,- Kč od 15. 7. 1994 až do zaplatenia a trov konania. V žalobnom návrhu si nárok uplatnil titulom plnenia z kúpnej zmluvy z 8. 3. 1993, na základe ktorej navrhovateľ ako predávajúci dodal odporcovi ako kupujúcemu tovar a to pekárenské výrobky, pričom tento tovar odporca prevzal a faktúrami č.400615, vystavená dňa 28. 3. 1994, splatná 7. 4. 1994 vo výške 3 048,- Kč, č. 400646, vystavená dňa 29. 3. 1994, splatná dňa 8. 4. 1994 vo výške 456,- Kč, č. 28113, vystavená dňa 1. 4. 1994, splatná dňa 11. 4. 1994 vo výške 10 324,- Kč, č. 28661, vystavená dňa 11. 4. 1994, splatná dňa 21. 4. 1994 vo výške 7 733,- Kč, č. 29198, vystavená dňa 18. 4. 1994, splatná dňa 28. 4. 1994 vo výške 6 040,- Kč, č. 29746, vystavená dňa 25. 4. 1994, splatná dňa 5. 5. 1994

vo výške 5 441,- Kč, č. 30286, vystavená dňa 2. 5. 1994, splatná dňa 12. 5. 1994
vo výške 5 781,- Kč, č. 401064, vystavená dňa 3. 5. 1994, splatná dňa 13. 5. 1994
vo výške 2 631,- Kč, č. 30825, vystavená dňa 9. 5. 1994, splatná dňa 19. 5. 1994
vo výške 5 515,- Kč, č. 31368, vystavená dňa 16. 5. 1994, splatná dňa 26. 5. 1994
vo výške 2 108,- Kč, spolu 49 077,- Kč, z faktúry č.401064 navrhovateľ si uplatnil čiastku
zníženú o 250,- Kč a z faktúry č.31368 si uplatnil čiastku zníženú o sumu 246,- Kč, a to
z toho dôvodu, že odporca dňa 21. 5. 1994 faktúru č.401064 uhradil vo výške 250,- Kč
a faktúru č.31368 dňa 11. 6. 1994 uhradil vo výške 246,- Kč. Navrhovateľ si uplatnil sumu
48 581,- Kč titulom nezaplatenej ceny tovaru.

Titulom vecnej príslušnosti Okresný súd Čadca odstúpil vec na konanie tunajšiemu
súdu.

Tunajší súd návrhu vyhovel vydaním platobného rozkazu 15Cb/219/1998-44 zo dňa
29. 5. 1998, proti ktorému riadne a včas podal odporca odpor. V podanom odpore žiadal
návrh ako nedôvodný zamietnuť, tvrdil, že dňa 21. 3. 1994 ako účastník dopravnej nehody
utrpel ťažké zranenie a ihneď po nehode bol hospitalizovaný v nemocnici v Č.. Poukázal, že
zodpovednou vedúcou v predajni potravín v D. L., okres K. bola jeho pracovníčka A. K.,
pričom v uvedenej firme pracovala ako ekonómka A. H., ktorá spracovávala a zodpovedala za
účtovníctvo a ekonomiku oboch firiem, teda v Č. ako aj v D. L.. Tvrdil, že od roku 1992 až do
ukončenia podnikateľskej činnosti v D. L. sa úhrady za všetky náklady spojené
s podnikateľskou činnosťou, teda platby za kúpený tovar, úhrady za elektrickú energiu,
telefón, voda a pod., vykonávali tak, že vedúca predajne K. vyplácala dodávateľom odporcu
tieto sumy v hotovosti za bezprostrednej súčinnosti a kontroly ekonómky A. H., obe osoby
vykonávali i bezhotovostné platby z účtu odporcu, ktoré vykonal buď on alebo opäť
ekonómka H.. Odporca tvrdil, že po hospitalizácii v nemocnici Č. požiadal odporca
ekonómku H., aby počas jeho PN kontrolovala jeho prevádzku v D. L., čo učinila spolu
s vedúcou predajne odporcu. Tvrdil, že vzhľadom na jeho zranenia a dobu práceneschopnosti
sa prevádzka dostala do útlmu a bol nútený ukončiť činnosť. V rámci útlmovej činnosti išlo
o to, aby všetky dlhy boli vyrovnané, tovar nachádzajúci sa v zásobách bol dopredaný a nový
tovar sa už neobjednával ani nenakupoval. Z tohto dôvodu odporca tvrdil, že tovar
navrhovateľ do jeho prevádzky za uvedených okolností už ani nemohol dodať a nedodal.
Tvrdil, že k odberu predmetného tovaru nedošlo, pričom poukazoval na to, že došlo
k odcudzeniu aj jeho firemného razítka, o čom podal oznámenie aj polícii, poukazoval na
správu o prerušení trestného stíhania Polície ČR, O. X, ČVS: MVV-1244/93-518 z 29.
9. 1993.

V konaní súd rozhodol rozsudkom 15Cb/219/98-121 z 5. 5. 2004, v ktorom žalobný
návrh zamietol. Na základe odvolania navrhovateľa následne Najvyšší súd SR citované
rozhodnutie krajského súdu uznesením 1Obdo/260/2004-145 zo dňa 4. 5. 2005 zrušil a vec
vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení poukazoval, že medzi účastníkmi nie je sporné, že
8. 3. 1993 uzatvorili zmluvu, ktorú označili ako kúpna zmluva o predaji a dodávkach
výrobkov, pekárenských a cukrárenských, z ktorej vyplýva spôsob a podmienky, za ktorých
sa bude dodávka a odber výrobkov realizovať. Ďalej Najvyšší súd SR konštatoval, že
navrhovateľ pred odvolacím súdom uviedol, že v zmluve stanovené podmienky vzhľadom na
spôsob dodávok nebolo možné dodržať, pretože dodávky pekárenských a cukrárenských
výrobkov sa uskutočňujú predovšetkým v skorých ranných hodinách, keď odberateľ ešte
nemá svoju predajňu otvorenú. Výrobky preto odkladal do vopred dohodnutého uzamknutého
priestoru. Z tohto dôvodu dodávka ani nie je potvrdená, ale pokiaľ boli nezrovnalosti
v množstve dodaných výrobkov alebo v ich druhu, bolo to predmetom reklamácie. Najvyšší

súd SR poukazoval na to, že v konaní navrhovateľ tvrdil, že odporca žiadnu z faktúr nevrátil, ani nedodanie výrobkov, ktoré vyúčtoval, nereklamoval a že jeho nárok na zaplatenie nemožno odvodzovať len od zmluvy, ale od zisteného skutkového stavu, ktorý podľa jeho názoru nebol súdom prvého stupňa zistený dostatočne, s týmto názorom Najvyšší súd SR sa stotožnil a žiadal, aby v ďalšom dokazovaní súd zistil, čo je právnym dôvodom navrhovateľom vyúčtovania za tovar, to znamená, či vzťah medzi účastníkmi je založený predloženou kúpnu zmluvou, inou kúpnu zmluvou, ktorá mohla byť uzatvorená aj ústne alebo či išlo o plnenie bez právneho dôvodu.

Po zrušení skoršieho rozhodnutia krajského súdu citovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR navrhovateľ tvrdil, že pokiaľ by súd hodnotil situáciu v prospech odporcu z dôvodu neexistencie potvrdenia prevzatia dodávky na dodacích listoch, navrhovateľ tvrdí, že jeho nárok na zaplatenie žalovanej čiastky s príslušenstvom vznikol na základe konkludentného jednanja účastníkov, keď navrhovateľ predmetné výrobky dodal odporcovi, ten ich prevzal a spotreboval v svojom podnikaní, teda predaj v obchode, avšak nezaplatil kúpnu cenu dodaného a prevzatého tovaru. Navrhovateľ tvrdí, že sa účastníci dohodli na dodávkach pekárenských a cukrárenských výrobkov na základe konkrétnych denných požiadaviek odporcu, že tieto výrobky odporcovi dodával a ten ich preberal prostredníctvom vedúcej predajne a výrobky predával vo svojej predajni a že týmto konaním spôsobil odporca zníženie majetku na strane navrhovateľa o čiastku 48 581,- Kč a tým spôsobil navrhovateľovi škodu, s poukazom na písomné vyjadrenie navrhovateľa č.l. 160 spisu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, splnomocneného zástupcu navrhovateľa, oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, svedeckou výpoveďou A. K. na pojednávaní dňa 26. 3. 2007, č.l. 206 spisu a zistil tento skutkový stav.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že navrhovateľ sa proti odporcovi domáhal zaplatenia kúpnej ceny za dodaný pekárenský a cukrárenský tovar do predajne odporcu v okrese K., D. L., ktorý odporcovi bol do jeho predajne dodaný, a to dodacím listom č.337685 zo dňa 19. 4. 1994, č.337686 z 19. 4. 1994, č.337687 z 20. 4. 1994, č.337688 z 21. 4. 1994, č.337689 z 22. 4. 1994, č.337690 z 23. 4. 1994, ktoré sa viažu k faktúre č.29746, dodacím listom č.337664 zo dňa 2. 5. 1994, dodacím listom č.337665 z 3. 5. 1994, č.337666 zo 4. 5. 1994, č.337667 z 5. 5. 1994, č.337668 zo 6. 5. 1994, č.337669 zo 7. 5. 1994, ktoré sa viažu k faktúre č.30825, ďalej dodacími listami č.337658 z 9. 5. 1994, č.337659 z 10. 5. 1994, č.337660 z 11. 5. 1994, č.337661 z 12. 5. 1994, č.337662 z 13. 5. 1994, č.337663 zo 14. 5. 1994, ktoré sa viažu k faktúre č.31368, ďalej dodacími listami č.337670 z 25. 4. 1994, č.337671 z 26. 4. 1994, č.337672 z 27. 4. 1994, č.337673 z 28. 4. 1994, č.337674 z 29. 4. 1994, č.337675 z 30. 4. 1994, dodací list č.032000, vystavený 28. 4. 1999, viažuce sa k faktúre č.30286, dodacími listami č.337691 z 11. 4. 1994, č.337692 z 12. 4. 1994, č.337693 z 13. 4. 1994, č.337694 zo 14. 4. 1994, č.337695 z 15. 4. 1994, č.337696 zo 16. 4. 1994, dodací list č.031993 zo 14. 4. 1999, viažuce sa k faktúre č.29198, dodacie listy č.337697 z 1. 4. 1994, č.337698 z 2. 4. 1994, č.337699 zo 4. 4. 1994, č.337700 z 5. 4. 1994, č.337701 zo 6. 4. 1994, č.337702 zo 7. 4. 1994, č.337703 z 8. 4. 1994, č.337704 z 9. 4. 1994, dodací list č.031979 z 1. 4. 1994 a dodací list č.031985 zo 7. 4. 1994, viažuce sa k faktúre č.28661 a dodacími listami č.337676 z 21. 3. 1994, č.337677 z 22. 3. 1994, č.337678 z 23. 3. 1994, č.337679 zo dňa 24. 3. 1994, č.337680 z 25. 3. 1994, č.337681 z 26. 3. 1994, č.337682 z 29. 3. 1994, č.337683 z 30. 3. 1994, č.337684 z 31. 3. 1994, dodací list č.021301 z 24. 3. 1994, viažuce sa k faktúre č.28113. Ako súd zistil z obsahu predložených originálov dodacích listov viažucich sa k jednotlivým faktúram, ktoré sa nachádzajú v prílohovej obálke, č.l. 96 spisu, na predmetných dodacích listoch sa nenachádza

pečiatka odporcu, ani iné potvrdenie podpisom alebo inými skutočnosťami o tom, že predmetný tovar prevzal odporca alebo poverená osoba odporcu v jeho predajni v D. L..

Z obsahu spisu a žalobného návrhu súd mal preukázať, že podmienky predaja a dodávky pekárenských a cukrárenských výrobkov zo strany predávajúceho – navrhovateľa kupujúcemu – odporcovi do potravín v D. L. boli upravené zmluvou, ktorá bola označená ako kúpna zmluva o predaji a dodávke výrobkov zo dňa 8. 3. 1993, ktorá upravovala všeobecne podmienky dodania a platby za dodané výrobky. Účastníci konania platnosť a účinnosť tejto zmluvy v čase vystavenia predmetných dodacích listov nespochybnili. Z obsahu predloženého právneho úkonu súd však poukázal na tú skutočnosť, že tento úkon nemohol vyhodnotiť ako kúpnu zmluvu uzatvorenú podľa Dohovoru OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru, publikované v Zbierke zákonov pod č.160/91 Zb., nakoľko v predmetnej kúpnej zmluve nie je špecifikovaný konkrétny tovar čo do množstva a druhu, ktorý by mal byť predmetom tejto kúpnej zmluvy. Súd však vychádzal zo skutočnosti, čo v konaní účastníci nepopreli, že dodanie pekárenských a cukrárenských výrobkov do predajne odporcu sa realizovalo na základe platobných a dodacích podmienok, ktoré práve v tomto právnom úkone, označenom ako kúpna zmluva o predaji a dodávke výrobkov z 8. 3. 1993, boli upravené. V konaní nebolo sporným, že práve na základe podmienok dohodnutých v právnom úkone z 8. 3. 1993, označenom ako kúpna zmluva a predaji a dodávkach výrobkov sa zabezpečovala dodávka pekárenských a cukrárenských výrobkov zo strany navrhovateľa do predajne odporcovi, pričom práve v mene odporcu túto činnosť zabezpečovala vedúca predajne pani A. K.. Odporca potvrdil, že K. preberala tovar, zodpovedala za faktúry, riadila celú predajňu, poukázal na to, že fyzicky každý deň v predajni odporca nebol, prišiel tam na rôzne kontroly, niekedy to bolo raz, niekedy dva razy do týždňa, avšak po úraze nemohol sa ani fyzicky do tejto predajne dostavovať. Potvrdil, že prax bola taká, že pekárenské, cukrárenské výrobky objednávala do predajne odporcu v jeho mene K., ktorá zvažovala a na nej to bolo, koľko asi reálne môže objednať výrobkov tak, aby ich v predajni predala a taktiež sama zvažovala množstvo ako aj druh výrobkov, ktoré objednávala. Odporca uviedol, že nikdy nebol pri fyzickom preberaní pekárenských a cukrárenských výrobkov od navrhovateľa. Tvrdil, že cena za dodaný tovar bola platená priamo z tržieb predajne, nevedel sa vyjadriť, či z jeho účtu prevodnými príkazmi sa nejaké platby titulom zaplatenia kúpnej ceny za dodaný pekárenský a cukrárenský tovar zo strany navrhovateľa odporcovi realizovali.

Svedkyňa K. pred krajským súdom uviedla, že až do jari 1994 bola k odporcovi v pracovno-právnom vzťahu ako vedúca predajne odporcu v D. L.. V jej kompetencii, ako uviedla, bolo objednávať pekárenský a cukrárenský tovar od navrhovateľa, tieto objednávky realizovala písomne po tom, čo zvažila koľko a aký druh tovaru predajňa potrebuje tak, aby sa tento tovar predal. Uviedla, že tovar zo strany navrhovateľa bol dodávaný rôzne, ráno, poobede, nejednalo sa o rovnaký čas, pričom pri dodaní tovaru sa odkontroloval tento tovar, buď ho odkontrolovala sama svedkyňa ako vedúca predajne alebo predavačky, či množstvo, druh tovaru sedí s údajmi v dodacom liste. Uviedla, že po fyzickej kontrole tovaru s údajmi v dodacom liste opatrila a potvrdila prevzatie tovaru razítkom na dodacom liste, pričom tento úkon vykonala buď sama alebo ho realizovali predavačky z predajne na konkrétnom dodacom liste. Uviedla, že vždy na dodacom liste musela byť pečiatka a podpis a že pokiaľ navrhovateľ dodával tovar do predajne už v ranných hodinách, i keď predajňa bola otvorená o 7,00 hod., tak systém bol taký, že za obchodom, za predmetnou predajňou bola tzv. rampa, kde vodič pred tým, než predajňa bola otvorená, dodal pekárenské a rôzne výrobky spolu s dodacími listami a pokiaľ prišli osoby, teda ona alebo predavačky do predajne, tak ona alebo predavačky skontrolovali tovar, porovnali ho s údajmi v dodacom liste, opečiatkovali dodacie listy a pri druhom rozvoze, ktorý bol v iných denných hodinách, vodičovi podpísaný dodací

list odovzdali. Uviedla, že tzv. druhý rozvoz bol skoro každý druhý deň a keď v ten deň nebolo druhý rozvoz, systém bol taký, že keď vodič zložil ráno v rampe v tzv. skládke výrobky, potom, keď sa vracal z trasy späť, zastavil sa pre dodacie listy. Svedkyňa ďalej uviedla, že nikdy nemanipulovala s účtom odporcu, nemala na tento účet prístup, že peniaze z tržby odovzdávala priamo odporcovi. Tvrdila, že nikdy neplatila navrhovateľovi hotovostne za dodané pekárenské a cukrárenské výrobky, ani bezhotovostne. Uviedla, že tieto výrobky preberala a predávala ich. Uviedla, že odporcovi nevedla knihu došlých faktúr, ani účtovníctvo, nepamätá si, že by pokiaľ bola vedúca predajne, boli doručené nejaké faktúry od navrhovateľa na dodávku tovaru. Čo sa týka dodacích listov, poznamenala tú skutočnosť, že pokiaľ ona alebo predavačky prekontrolovali obsah dodacieho listu so skutočne dodaným tovarom, dodací list opečiatkovali, podpísali, pričom pokiaľ tieto údaje boli správne, jeden takýto opečiatkovaný a podpísaný list dostal šofér navrhovateľa a druhý ostal pre odporcu, pričom tieto doklady potom odporcovi odovzdávala. Nestotožňovala dodacie listy s konkrétnymi faktúrami od navrhovateľa. Pokiaľ nejaký dodací list nesedel so skutočne dodaným tovarom, tak čo chýbalo, sa priamo napísalo na dodacom liste a aj takto dodací list bol následne opatrený pečiatkou a podpisom. Uviedla, že tento systém dodania tovaru a potvrdzovania dodaného tovaru podľa jej vedomostí dodržiavali aj predavačky. Ďalej uviedla, že predajni nevedla evidenciu došlých listov alebo evidenciu dodaných pekárenských výrobkov, systém bol taký, že keď dodacie listy boli a ich zosumarizovala za určité obdobie, odovzdala ich odporcovi, ktorý prišiel 1-krát za týždeň na kontrolu osobne. Uviedla, že po úraze, ktorý sa stal odporcovi, sa už do predmetnej predajne fyzicky odporca nedostavil. Uviedla, že v blízkosti predajne odporcu, si po úraze odporcu sama otvorila svoju vlastnú predajňu. Tvrdila, že v čase, keď začala podnikáť vo svojej predajni, už predajňa odporcu bola zavretá a predaj v nej sa nerealizoval.

Navrhovateľ v konaní predložil na pojednávaní dňa 18. 6. 2007 doklady, a to príjmový doklad č.60053, vystavený 14. 5. 1994 na sumu 6 186,- Kč, z ktorého súd zistil, že navrhovateľom bola od odporcu prijatá úhrada faktúry okrem iného č.401064 vo výške 250,- Kč, ďalej predložil doklad vystavený ako príjmový pokladničný doklad navrhovateľa pod č.60252, vystavený 2. 6. 1994 na sumu 5 683,- Kč, z ktorého okrem iného súd zistil, že čiastočne došlo k úhrade faktúry č.31038 v sume 246,- Kč. Po nahliadnutí na uvedené listinné doklady súd zistil, že okrem špecifikovaných a v zápisnici vyjadrených skutočností sa iné údaje nenachádzajú, pričom, ako súd zistil, na predmetných príjmových dokladoch sa nenachádza žiadny podpis odporcu a podpisy, ktoré sa tam nachádzajú, odporca po nahliadnutí na tieto listinné dôkazy nepoznal. S poukazom na obsah týchto listinných dôkazov súd dospel k záveru, že navrhovateľ preukazoval dokladom v konaní iba čiastočné zaplatenie faktúry č.401064 vo výške 250,- Kč, pričom tento príjmový doklad preukazoval príjem uvedenej čiastky ako čiastočnej úhrady tejto faktúry č.401064 navrhovateľovi. Z tohto dokladu súd nezistil, kto konkrétne (za odporcu, odporca priamo) túto sumu platí navrhovateľovi.

Podľa článku 9. Dohovoru OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru, publikovaný ako oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí v Zbierke zákonov pod č.160/91 Zb. odsek 1. strany sú viazané akoukoľvek zvyklosťou, na ktorej sa dohodli, a praxou, ktorú medzi sebou zaviedli. Podľa článku 9. odsek 2. pokiaľ nie je dohodnuté inak, predpokladá sa, že strany sa nepriamo dohodli, že na zmluvu alebo na jej uzavieranie sa má použiť zvyklosť, ktorú obe strany poznali alebo mali poznať, a ktorú v medzinárodnom obchode v širokej miere poznajú strany zmluvy toho istého druhu v príslušnom obchodnom odvetví a spravidla ju dodržiavajú.

Podľa článku 11. Dohovoru zmluva o kúpe sa nemusí uzavrieť alebo preukazovať písomne a nevyžadujú sa pri nej žiadne iné formálne náležitosti; možno ju preukazovať akýmkoľvek prostriedkami, včítane svedkov.

Podľa článku 23. Dohovoru zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie ponuky sa stane účinným podľa ustanovení tohto Dohovoru.

Podľa článku 30. Dohovoru predávajúci je povinný dodať tovar, odovzdať akékoľvek doklady, ktoré sa naň vzťahujú, a vlastnícke právo k tovaru, ako vyžaduje zmluva a tento Dohovor za podmienok ustanovených zmluvou a týmto Dohovorom.

Podľa článku 53. Dohovoru kupujúci je povinný zaplatiť za tovar kúpnu cenu a prevziať dodávku v súlade so zmluvou a týmto Dohovorom.

Podľa článku 55. Dohovoru ak sa zmluva platne uzavrela, ale nie je v nej výslovne alebo nepriamo ustanovená kúpna cena a ani ustanovenie umožňujúce jej určenie, predpokladá sa, že strany, pokiaľ neprejavili inú vôľu, nepriamo určili kúpnu cenu zodpovedajúcu kúpnej cene, ktorá sa všeobecne účtovala v dobe uzavretia zmluvy za taký tovar za porovnateľných okolností v príslušnom obchodnom odvetví.

Súd na vzťah účastníkov aplikoval ustanovenia Dohovoru OSN o medzinárodnej kúpe tovaru (účastníci konania, navrhovateľ ako podnikateľ na území ČR a odporca ako podnikateľ na území SR, jednotlivé zmluvné strany, ČR a SR, k tomuto Dohovoru pristúpili a bol platný a účinný v roku 1994). V danom prípade súd dospel k záveru, že podľa praxe, ktorú na základe ustanovení v Kupní smlouvě o prodeji a dodávkách výrobků z 8. 3. 1993, č.l. 9 až 11 spisu, účastníci dohodli, sa fyzicky od uzavretia tejto zmluvy, teda od marca 1993, realizovala dodávka výrobkov, medzi nimi aj pekárenských a cukrárenských výrobkov zo strany navrhovateľa – predávajúceho odporcovi – kupujúcemu a realizovala sa platba za dodané výrobky, čo v konaní účastníci nespochybnili. V danom prípade na základe dojednaní v tomto právnom úkone z 8. 3. 1993 účastníci zaužívali prax pri dodávaní tovaru do potravín D. L.. Tieto skutočnosti v konaní neboli sporným. Sporným v konaní bola tá skutočnosť, či k dodaniu predmetného fakturovaného tovaru fyzicky aj došlo. Odporca v konaní tieto skutočnosti popieral a tvrdil, že k dodaniu tovaru nedošlo. V danom prípade navrhovateľ mal dôkazné bremeno, aby v konaní preukázal, že predmetnými dodacími listami fyzicky došlo k dodaniu tovaru.. Z výpovedí svedkyne A. K. súd zistil, že prax v predajni odporcu pri dodávkach pekárenských a cukrárenských výrobkov navrhovateľa bola taká, že vedúca predajne alebo predavačky, ktoré fyzicky tovar prevzali, vždy potvrdili aj údaje, teda fyzické prevzatie konkrétneho množstva a druhu výrobkov na konkrétnom dodacom liste, pričom kópiu tohto dodacieho listu si ponechávali v predajni a kópiu odovzdávali osobe, teda vodičovi, ktorý fyzicky aj rozvoz týchto výrobkov navrhovateľa do predajne odporcu realizoval. Z predložených listinných dôkazov navrhovateľom nie je preukázané, že by predložené dodacie listy boli opatrené pečiatkou odporcu alebo podpisom či už vedúcej predajne alebo inej osoby (predavačky), ktorá bola oprávnená tovar od navrhovateľa prevziať do predajne odporcu. Navrhovateľ iné dôkazy, ktoré by preukázali fyzické dodanie tovaru, v konaní nepreukázal. Čo sa týka tvrdenia, že odporca čiastočne faktúru č.401064 vo výške 250,- Kč zaplatil, v tejto súvislosti súd vychádzal z predloženého listinného dokladu a to príjmového dokladu navrhovateľa č.60053, vystaveného 19. 5. 1994, ktorý navrhovateľ predložil v origináli na pojednávaní dňa 18. 6. 2007, č.l. 216 spisu, ktorý však potvrdzuje len čiastočnú úhradu, a teda prijatie sumy 250,- Kč od odporcu titulom čiastočnej úhrady faktúry navrhovateľa č.401064. Nie je však z predloženého listinného dôkazu ani z iných dôkazov

zrejme, z akého dôvodu došlo len k čiastočnej úhrade tejto faktúry a taktiež nie je preukázané, že skutočne odporca platbu vo výške 250,- Kč poukázal titulom tejto faktúry, nakoľko bol predložený len príjmový doklad navrhovateľa, na ktorom sa nenachádza ani podpis odporcu, ani inej oprávnenej osoby, ktorá by vo veci dodania, platenia ceny pekárenských výrobkov bola kompetentná v predajni odporcu v D. L. za odporcu konať. Čo sa týka predloženého príjmového dokladu, súd zistil, že sa netýka príjmu vo vzťahu k faktúre navrhovateľa č.31368, ktorú si navrhovateľ uplatnil v konaní, pôvodne vystavená na sumu 2 108,- Kč, znížená o sumu 246,- Kč, nakoľko z tohto príjmového dokladu navrhovateľa č.60252 vystaveného 2. 6. 1994 vyplýva úhrada faktúry pod č.31038 vo výške 246,- Kč. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že na základe podmienok uzavretých medzi účastníkmi v kúpnej zmluve z 8. 3. 1993, teda úkone označeného ako Kupní smlouva o prodeji a dodávkách výrobků, čl. 9 spisu, došlo k fyzickému dodaniu výrobkov, ktorých cena bola fakturovaná uplatnenými faktúrami v celkovej sume 48 581,- Kč, neunesol dôkazné bremeno tvrdení a nepreukázal fyzické dodanie tovaru, to znamená nepreukázal splnenie povinností predávajúceho podľa článku 30. Dohovoru OSN, podľa ktorého je predávajúci povinný splniť si povinnosť a dodať tovar kupujúcemu. Z uvedených dôvodov, podľa názoru krajského súdu nevzniká navrhovateľovi proti odporcovi nárok na zaplatenie kúpnej ceny za dodaný tovar v sume 48 581,- Kč tak, ako si navrhovateľ v konaní uplatnil a nakoľko navrhovateľ ani nepreukázal konkludentné dojednanie kúpnej zmluvy na tovar, špecifikovaný v dodacích listoch čl. 96 spisu, fakturovaný predmetnými faktúrami, v súlade s dodacími a platobnými podmienkami dohodnutými medzi účastníkmi právnym úkonom označeným „Kupní smlouva o prodeji a dodávkách výrobků“ zo dňa 8. 3. 1993, v tomto smere žiadne dôkazy navrhovateľ neprodukoval okrem úkonu z 8. 3. 1993.

Navrhovateľ v konaní nemal úspech, nevzniká mu preto právo na náhradu trov konania. Pri aplikácii § 142 ods. 1 O.s.p. vzniká odporcovi proti navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Odporca však v konaní nepreukázal, že mu vznikli trovy konania, trovy konania si teda neuplatnil, i keď mal úspech v spore a vzniklo mu právo proti navrhovateľovi na náhradu trov konania, s poukazom na citované zákonné ustanovenie, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Žiline na Najvyšší súd SR v Bratislave v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.

V Žiline dňa 18. júna 2007

**JUDr. Erika Čanádyová
samosudkyňa**